

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.075/2025/6.

A felperes:

felperes1 „felszámolás alatt”

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Pajor Levente egyéni ügyvéd

cím2

Az alperes:

alperes1

cím3

Az alperes képviselője:

Nagy-Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Nagy Gábor ügyvéd)

cím4

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 31.G.40.578/2024/27-I.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 572.860 (ötszázhetvenkétezer-nyolcszázhatvan) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlája javára 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

I.

[1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 31.524.000 forint és annak 2023. január 14-étől a kifizetésig járó törvényes kamata megfizetésére kártérítés jogcímén. Igényének jogi alapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 3:24. § (1) bekezdésére és a 6:142. §-ára hivatkozott. Keresete ténybeli alapjaként előadta, hogy az alperes a 31.524.000 forint értékű társasági vagyont nem adta át a felszámolónak, így a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. tv. (Csődtv.) 31. §-ában foglalt kötelezettségeinek nem tett eleget, amely magatartásával kárt okozott.

II.

[2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a szerződésszegő magatartását és az okozati összefüggést. Állítása szerint eljárása során a vezető tisztségviselőtől elvárható gondosságot tanúsította, ügyvezetői feladatait a felperesi társaság érdekeinek elsődlegessége alapján végezte. Az eladó és az ügyvéd arról tájékoztatta a szerződés megkötésekor, hogy a társaság vagyonnal nem rendelkezik, az átadott iratok pedig mindezt nem cáfolták. A tevékenységet lezáró mérleget – melyben szerepelt a 31.254.000 forint értékű társasági vagyon – a könyvelő készítette el, annak tartalmát azonban megfelelő szakértelem hiányában nem ismerte meg és csak azért írta alá, mert a könyvelő közlése szerint szükséges annak átadása a felszámoló részére. Arra is hivatkozott, hogy az ügyvezetői feladatait ingyenes jogviszony keretében látta el, ezért a Ptk. 6:147. § (2) bekezdése alapján csak felróhatóság esetén felelős a vagyonban beállott kárért, azonban ügyvezetői feladatait felróhatóan nem szegte meg.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31.524.000 forintot és annak 2023. január 14-étől a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 2.645.720 forint perköltséget.

III.1.

[4] Határozatának indokolásában a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a 2013 júniusában alakult felperesi társaság vezető tisztségviselője 2022. március 26-ától 2022. szeptember 30-ig a perben nem álló tisztségviselő, majd ezt követően 2022. szeptember 30-ától az alperes volt.

[5] tisztségviselő mint eladó és az alperes mint vevő között 2022. szeptember 30-án létrejött üzletrész adásvételi szerződés alapján az alperes lett az egyedüli tagja a felperesi társaságnak; az üzletrész vételárát és a fizetési feltételeket külön szerződésben rendezték; az adásvételi szerződésben rögzítették, hogy az alperes megfelelően tájékozódott a társaság pénzügyi és gazdasági helyzetéről, szerződésállományáról, könyveléséről és a társaságot ennek tudatában vásárolja meg.

[6] A szerződés megkötését megelőzően, illetőleg a szerződés aláírása során az alperes nem egyeztetett az eladóval és a szerződést készítő és ellenjegyző ügyvéddel a társaság gazdasági helyzetéről, tőlük erre vonatkozó iratokat sem kapott. A szerződés megkötését megelőzően azt a tájékoztatást kapta, hogy a társaság vagyonnal és tartozással nem rendelkezik, azt követően pedig kapott egy doboz, rendszerezetlen iratot, amely a társasággal volt kapcsolatos. Mind a tájékoztatást nyújtó, mind az iratokat átadó személye ismeretlen maradt.

[7] A felperes felszámolását – a 2022. július 1-jén benyújtott kérelem alapján – a Győri Törvényszék elrendelte, a felszámolás kezdő időpontja 2022. december 13. napja volt; a felszámolásban a hitelezők összesen 49.863.643 forint hitelezői igényt jelentettek be.

[8] A felperes zárómérlegében 3.080.000 forint értékű tárgyi eszköz (műszaki berendezések, gépek, járművek), valamint 28.424.000 forint értékű készlet (anyagok), továbbá 20.000 forint pénzeszköz (pénztár) szerepelt, így az eszközeinek összértéke 31.524.000 forint volt.

[9] A felperes képviselőjében eljáró felszámolóbiztos a 2023. május 19-én kelt levelében felszólította az alperest a mérlegben szereplő eszközök, valamint a rájuk vonatkozó iratok átadására, illetőleg azok tárolási helyének megjelölésére, valamint a Csódtv. 31. §-a szerinti kötelezettségei teljesítésére. A felszólításra az alperes átadta a felszámolónak a

társaság 2023. február 14-ére szóló zárómérleget, továbbá egy dobozban a társaságra vonatkozó, rendszerezetlen iratokat, ugyanakkor a társaság vagyonelemeivel nem számolt el.

III.2.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában alkalmazott jogszabályként a Ptk. 3:21. § (2) bekezdését, a 3:24. § (1) bekezdését, a 6:142. §-át és a 6:147. § (2) bekezdését jelölte meg. Kiemelte, hogy nem volt vitatott, miszerint az alperes által elkészített és a felszámoló részére átadott tevékenységet lezáró mérlegben a felperesi társaság eszközeinek értékeként 31.524.000 forint szerepelt és az alperes ezekkel az eszközökkel – a felperes felhívása ellenére – nem számolt el, azokat nem adta át.

[11] Kifejtette, hogy a Ptk. 3:21. § (1) bekezdése alapján az ügyvezetés a jogi személy irányítási feladatainak ellátását jelenti, kivéve azokat az irányítási döntéseket, amelyek a tagok döntéshozatalára vannak fenntartva; ez a jogszabály tehát a feladatokat konkrétan nem határozza meg. Az ügyvezetési feladatokat egyrészt a gazdálkodó szervezet és az alperes megbízási (vagy munkavállalási) szerződése tartalmazza, és vannak olyan kötelezettségek, amelyeket jogszabály ír elő a vezető számára. A szerződösszegés akkor is megvalósul, ha a vezető akár a szerződésben rögzített, akár a jogszabály szerint fennálló kötelezettségét szegi meg. A vezető a rábízott idegen vagyonnal gazdálkodik és megbízatása megszűnésekor a rábízott vagyonnal el kell számolnia (Ptk. 6:279. §) Ha a megbízatása azért szűnik meg, mert az adós gazdálkodó szervezet felszámolás alá kerül, kötelezettségét a Csődtv. 31. § (1) bekezdés a) és b) pontja tartalmazza, mely alapján a vezető tisztségviselőt a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal záróleltár és éves beszámolókészítési (a továbbiakban együtt: tevékenységet lezáró mérleg) kötelezettség terheli [a) pont], valamint 30 napon belül iratátadási és vagyonátadási kötelezettsége áll fenn a felszámoló felé [b) pont] {BDT2023. 4614. [30]-[31]}.

[12] Az adott esetben a felszámolási eljárás megindulását követően az alperes a tevékenységet lezáró mérlegben feltüntetett eszközök tekintetében nem tett eleget a Csődtv. 31. § (1) bekezdés b) pontja alapján fennálló vagyonátadási kötelezettségének. Önmagában a vagyon átadásának az elmulasztása, az elszámolás meghúszítása a társaságnak okozza a kárt (Kúria Gfv.VI.30.242/2021/4.); az okozott kár összecszerűségét pedig a kialakult gyakorlatnak megfelelően a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon a tevékenységet lezáró mérlegben feltüntetett és át nem adott vagyonnal egyezően lehet meghatározni (BH2017. 192.).

[13] Az alperes azzal, hogy tevékenységet lezáró mérlegben az eszközöket szerepeltette és a mérleg aláírásával annak tartalmáért felelősséget vállalt, elismerte az abban foglaltak valóságát, és azt is, hogy az megfelel a valóság elve mellett a teljesség elvének. Ennek okán az ő érdekében állt annak bizonyítása, hogy a mérlegben feltüntetett vagyon a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon már nem volt meg, az felhasználásra került (Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.354/2019/7/II., Szegedi Ítéltábla Gf.30.261/2020/3.). Az alperes azonban ezzel kapcsolatos tényelődást nem tett és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

[14] Tévesen hivatkozott az alperes arra is, hogy nem terheli felróhatóság, mivel az ügyvezetői feladatait ingyenes jogviszony keretében és kellő szakértelem hiányában látta el. A vezető tisztségviselők ugyanis a gazdasági társaságok ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható fokozott gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Ennek nem felel meg a számviteli szabályok és a társaság vagyonával való elszámolási kötelezettség megsértése (Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.285/2023/5/II.).

[15] A korábbi tulajdonos és ügyvezető tisztségviselő, valamint az üzletrész adásvételi szerződést készítő és ellenjegyző ügyvéd tanúkénti meghallgatása iránti bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság elutasította, mivel az indítványt előterjesztő alperes maga nyilatkozott úgy, hogy ezen személyektől nem kapott a felperesi társaság gazdasági helyzetével kapcsolatos tájékoztatást, illetőleg iratokat, így a meghallgatásuktól nem volt eredmény várható.

IV.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a megváltoztatását és a kereset elutasítását.

[17] Az elsődleges jogorvoslati kérelme körében azzal érvelt, hogy tisztségviselő az üzletrész adásvételi szerződés megkötésekor arról tájékoztatta, hogy a felperesi társaságnak vagyona, követelése és tartozásai sincsenek, amit az átadott iratok nem cáfoltak. A szerződés megkötésekor a tanúként meghallgatni indítványozott eladó és ügyvéd is jelen volt, így meghallgatásuk a kártérítési felelősség alóli mentesülés szempontjából elengedhetetlen lett volna. Ennek hiányában ugyanis nem bizonyíthatta, hogy a vezető tisztségviselőként tanúsított magatartása nincs okozati összefüggésben a kárral, illetőleg a tőle elvárható gondossággal járt el. Mindezekre figyelemmel a Pp. 381. §-a alapján szükséges az eljárás megismétlése a bizonyítás kiegészítése érdekében.

[18] A megváltoztatásra irányuló fellebbezésével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a felperes nem bizonyította az okozati összefüggést és a szerződésszegést sem. Ügyvezetői feladatait a Ptk. 3:21. § (2) bekezdésének megfelelően a társaság érdekeinek elsődlegessége alapján végezte. A tevékenységet lezáró mérleget a könyvelő készítette el, annak tartalmát kellő szakértelem hiányában – aláírása ellenére – nem ismerte meg. Álláspontja szerint az „elvárt gondosság”, azaz a társaság érdekeinek megfelelő eljárása kizárja a szerződésszegésért való felelősséget. Az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelését követően tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy a kártérítési felelőssége megállapítható.

V.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult lényegében annak helyes jogi és ténybeli indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy nem fogadható el kimentési okként a kellő szakértelem hiánya, melynek körében utalt a Kúria vezető tisztségviselők hitelezőkkel szembeni felelőssége tárgykörben felállított joggyakorlatilemző csoportjának véleményében foglaltakra. A társaságnak a Csődtv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti vagyonával az alperesnek el kellett volna számolnia a Csődtv. 31. §-a alapján; az az állítólagos körülmény, hogy az eladó esetlegesen téves tájékoztatást adott a vagyonnal kapcsolatban nem bír relevanciával, az ezzel kapcsolatos sérelmét az alperes más eljárásban érvényesítheti. Akkor járt volna el helyesen, ha már az adásvételi szerződés megkötését megelőzően áttekinti a társaság vagyoni helyzetét, így pl. megvizsgálja a könyvelését.

VI.

[20] Az ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta.

VII.

[21] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[22] Az alperes fellebbezése elsődlegesen hatályon kívül helyezésre irányult, ezért az ítéltábla mindenekelőtt ezt az indítványt vizsgálta figyelemmel arra, hogy annak megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná.

[23] A Pp. 381. §-a szerint az ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésének akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait megsérti, ez az eljárási szabálysértés pedig az ügy érdemi eldöntésére kihat, ami a másodfokú eljárásban észszerűen nem orvosolható.

[24] Az alperes a fellebbezésében a hatályon kívül helyezést azért kérte, mert érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a tanúbizonyítás lefolytatását, amely elengedhetetlen lett volna a jogvita eldöntéséhez; bizonyítani kívánt tényként változatlanul azt állította, hogy az üzletrész adásvételi szerződés eladója arról tájékoztatta, hogy a felperesnek vagyona, követelése és tartozásai nincsenek. Ezt meghaladóan más olyan tény nem állított, amit tanúbizonyítás útján kívánt alátámasztani. Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben megjelölt tényeket ugyanakkor az ítélet tényállásában rögzítette, hiszen az tartalmazza, hogy a szerződés megkötését megelőzően az alperes azt a tájékoztatást kapta, hogy a társaság vagyonnal és tartozással nem rendelkezik. Ebből következően nem volt olyan alperesi tényállítás, amelyet az indítványozott tanúk igazolhattak volna, ezért a tanúbizonyítás lefolytatása végett az elsőfokú eljárás megismétlése, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése szükségtelen volt.

[25] A fentiekén túl helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság a határozatában, hogy a per tárgyalásán az alperes a személyes meghallgatása során maga nyilatkozott úgy, hogy a tanúként meghallgatni indítványozott személyektől nem kapott tájékoztatást a felperesi társaság gazdasági helyzetével kapcsolatban (15. szz.-ú jkv. 3. oldal), melyből következően helytállóan állapította meg azt is az ítéletében, hogy a tanúvallomásoktól nem volt várható a jogvitát érdemben befolyásoló eredmény. Egyébiránt az alperes adós maradt annak kifejtésével is, hogy a társaság vagyonával kapcsolatban kapott tájékoztatás milyen okból releváns a jogvita eldöntése szempontjából és a Pp. 276. § (5) bekezdés szerint a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

[26] Végül rámutat az ítéltábla, hogy a mellőzött tanúbizonyítás önmagában hatályon kívül helyezéshez egyébként sem vezethet, mivel a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat körében a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti, és ennek alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti [a] pont]; a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti [b] pont].

[27] A fent kifejtettekre figyelemmel a Pp. 381. §-ára alapított hatályon kívül helyezés a felperes által megjelölt eljárásjogi szabálysértés megvalósulásának hiányában nem merülhetett fel, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

IX.

[28] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket helyesen állapította meg, az ítéltábla az érdemi döntésével és annak indokaival is egyetért, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

IX.1.

[29] A Ptk. 3:24. § (1) bekezdése alapján a vezető tisztségviselő az ügyvezetési tevékenysége során a jogi személynek okozott károkért a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség szabályai szerint felel a jogi személlyel szemben. A szerződésszegésért való felelősség szabályait a Ptk. 6:142. §-a rögzíti. Eszerint, aki a szerződés megszegésével a másik félnek kárt okoz, köteles azt megtéríteni; akkor mentesül a károkozó a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a szerződésszegést ellenőrzési körén kívül eső, a szerződéskötés időpontjában előre nem látható körülmény okozta, és nem volt elvárható, hogy a körülményt elkerülje vagy a kárt elhárítsa.

[30] A szerződésszegés vonatkozásában a felperes keresete azon a nem vitás tényen alapult, hogy a felszámolási eljárás megindulását követően az alperes a felszámolási

tevékenységzáró mérlegben szereplő vagyon tekintetében nem tett eleget a Csődtv. 31. § (1) bekezdés b) pontja alapján fennálló vagyonátadási kötelezettségének. Ezzel az alperes szerződésszegő károkozó magatartása megvalósult, minden alapot nélkülöz tehát azon okfejtése, hogy az elvárt gondosságnak megfelelően járt el. Helyesen mutatott rá e körben az elsőfokú bíróság, hogy az ügyvezető a rábízott idegen vagyonnal gazdálkodik, ezért mint megbízottnak megbízatása megszűnésekor a rábízott vagyonnal el kell számolnia. Szerződést szeg ugyanis az ügyvezető, ha jogviszonyának megszűnésekor a gazdasági társaság vagyonát nem adja át, azzal nem számol el (PJD2024. 30.). Nincs jelentősége annak sem, hogy milyen – esetlegesen ingyenes – megállapodást kötött az adós és a vezető tisztségviselő, mert ha törvény határozza meg a vezető kötelezettségeit, úgy – függetlenül attól, mit tartalmaz a felek szerződése – a vezetői tisztségből eredően azt a vezetőnek teljesítenie kell, így a Csődtv. 31. §-ában írt kötelezettségét is {Kúria Gfv.VI.30.242/2021/4. számú ítélet [59] bekezdés}.

[31] Az alperes a tevékenységet lezáró mérleg aláírásával annak tartalmáért – az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint – felelősséget vállalt és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv.tv.) 15. § (3) bekezdésében foglalt valódiság elvének megfelelően elismerte az abban foglaltak valódiságát, valamint azt is, hogy az megfelel a Számviteli törvény alapvető rendelkezéseinek, azaz a valódiság elve mellett a teljesség elvének és számviteli bizonylatokkal megfelelően alátámasztott. Az elsőfokú bíróság – fellebbezésben nem vitatott – megállapítása szerint az alperes a fentiek szerint megtett nyilatkozatával szemben nem bizonyította, hogy a tevékenységet záró mérlegben feltüntetett vagyon a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon már nem volt meg. A tevékenységet lezáró mérlegben feltüntetett vagyon tehát az adott esetben – a fellebbezési ellenkérelemben helyesen hivatkozott Csődtv. 3. § (1) bekezdés e) pontjára is figyelemmel – a felperesi társaság vagyonának tekintendő. Ezen vagyon át nem adásával okozott kárt, illetőleg annak összecszerűségét az alperes nem is tette vitássá, ezért azt az elsőfokú bíróság – a fentiekre is figyelemmel – megalapozottan állapította meg a keresetnek megfelelően a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon a tevékenységet lezáró mérlegben feltüntetett és át nem adott vagyonnal egyezően a BH2017. 192. számú eseti döntésre utalással.

[32] Az ok-okozati összefüggések tekintetében pedig a felperes keresete azon alapult, hogy a cég felszámolásának elrendelését követően az alperes elmulasztotta vagyonátadási kötelezettségét, és ezzel kárt okozott. Nyilvánvaló, hogy a vagyon átadásának az elmaradása ok-okozati összefüggésben áll a felperesi társaságnál a kár bekövetkezésével, hiszen a vagyonnal korábban rendelkezni jogosult – azaz az alperes – azt nem adta vissza a társaság részére, azzal nem számolt el. Maradéktalanul osztja az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a Kúria Gfv.VI.30.242/2021/4. számú precedensértékű határozatára hivatkozással kifejtett azon álláspontját, hogy önmagában a vagyon átadásának az elmulasztása, az elszámolás megghiúsítása a társaságnak okozza a kárt.

IX.2.

[33] A kifejtettek szerint a felperes bizonyította, hogy az alperes tevékenysége az elvárt gondosság mércéjének nem felelt meg, azaz szerződésszegő magatartást tanúsított, továbbá bizonyította a Ptk. 6:142. §-a szerinti felelősség fennállásának további konjunktív feltételeit (a kár bekövetkeztét, valamint a károkozó magatartás és a bekövetkezett kár közötti ok-okozati

összefüggést). Ebből következően a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az alperes érdekében állt szerződésszegésért való felelősség alóli mentesülés feltételeinek bizonyítása.

[34] Elsőként azt kívánja meg a Ptk. a szerződésszegés miatt bekövetkezett kárért való felelősség alóli mentesüléshez, hogy a károkozó körülmény a szerződésszegő fél ellenőrzési körén kívül merüljön fel. Ez az elvárás tulajdonképpen a mentesülés alapfeltétele. Ha az e feltétellel kapcsolatos bizonyítási tehernek a kötelezett nem tesz eleget, a feltételek konjunktív jellege miatt a kimentés további feltételeit már nem is kell vizsgálni (BDT2017. 3695.).

[35] A fentiekre tekintettel súlytalan az a fellebbezésben is hangsúlyozott alperesi védekezés, hogy az általa aláírt mérleg tartalmát kellő szakértelem hiányában nem ismerte meg, hiszen az nyilvánvalóan nem tekinthető az ellenőrzési körén kívül eső elháríthatatlan oknak. Ezt meghaladóan az alperes a mentesülés körében egyéb értékelhető körülményre sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem hivatkozott, melyből következően fel sem merülhet, hogy az által okozott kárért nem tartozik felelősséggel.

[36] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően mérlegelve és értékelve helyesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperest kártérítési felelősség terheli, mivel a társaság tevékenységet záró mérlegében feltüntetett vagyont nem adta át a felszámolónak, illetőleg azzal nem számolt el.

X.

[37] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

XI.

[38] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes részére a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, melynek mértékét az ítéltábla – a felszámítottal egyezően – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg.

[39] Az alperes fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési joga okán le nem rótt illetékről az ítéltábla a régi Pp. 85/A. § (4) bekezdése alapján határozott. Tájékoztatja egyúttal az illetékfizetésre kötelezettet, hogy az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára történő megfizetés során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Budapest, 2025. szeptember 16.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

k.

Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
bíró

Dr. Balsai Csaba Zoltán s.
előadó bíró